

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška, soudkyně zpravodajky Mgr. Sylvie Šiškeové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Ing. arch. R. J.**, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 16**, se sídlem Václava Balého 23/3, Praha 16, zastoupenému JUDr. Danou Šmídovou, advokátkou se sídlem U Kříže 610/14, Praha 5, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I.** Ing. arch. K. P., **II.** Ing. V. K., **III.** A. N., **IV.** Z. S., **V.** I. P., **VI.** Ing. O. G., **VII.** Ing. Z. G., **VIII.** D. S., **IX.** T. S., **X.** F. H., **XI.** M. P., **XII.** J. Š., **XIII.** P. V., **XIV.** JUDr. V. O., **XV.** Mgr. Bc. Z. H., **XVI.** R. F., **XVII.** S. K., **XIII.** M. T., **XIX.** D. R., **XX.** M. S., **XXI.** J. H., **XXII.** Ing. J. J., **XXIII.** Ing. M. M., **XXIV.** P. L., **XXV.** J. R., **XXVI.** A. H., **XXVII.** Z. D., **XXVIII.** K. H., **XXIX.** B. S., **XXX.** Ing. M. K., **XXXI.** Mgr. J. N., **XXXII.** P. P., **XXXIII.** N. R., **XXXIV.** M. R., **XXXV.** Ing. O. B., bytem **XXXVI.** E. B., **XXXVII.** J. Š., **XXXVIII.** Mgr. Z. P., **XXXIX.** Z. P., **XL.** J. T., **XLI.** J. K., **XLII.** S. H., **XLIII.** A. M., **XLIV.** V. K., **XLV.** P. V., **XLVI.** K. K., **XLVII.** B. B., **XLVIII.** K. Š., **XLIX.** M. R., **L.** T. R., **LI.** M. H., **LII.** L. H., **LIII.** J. K., **LIV.** Mgr. A. N., týkající se žaloby proti výroku II. rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. 002823/19/OVDŽP, sp. zn. 008806/19/OVDŽP/Mh, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2020, č. j. 14 A 128/2019 - 154, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra České republiky požádalo u žalovaného o vydání územního rozhodnutí pro stavbu nazvanou „ROZVOJ AREÁLU ZBRASLAV – areál Policejního prezidia ČR' Praha 5 – Zbraslav, při komunikaci Na Baních“. Žalovaný ve výroku I. rozhodnutí, jež je specifikováno v záhlaví, rozhodl o umístění stavby a výrokem II. vyloučil odkladný účinek odvolání podle § 85 odst. 2 písm. a), b) i c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Proti výroku II. podal žalobce u Městského soudu v Praze žalobu a domáhal se jeho zrušení. Městský soud žalobci vyhověl, výrok II. napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, ve které současně žádal o přiznání odkladného účinku. Odůvodnil jej tím, že žalobce ztratil

v průběhu řízení o žalobě aktivní legitimaci, a pokud nejsou splněny podmínky řízení, žádný správní orgán ani žádná osoba zúčastněná na řízení nemají právní jistotu, že věc bude rozhodnuta v souladu se zákonem – v tomto případě se zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Pokud se stěžovatel nemůže spolehnout na zákonnost rozhodování soudů, musel by ve svých dalších případech počítat s nahodilostí soudních rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku podle stěžovatele nevznikne žalobci nepoměrně větší újma z toho důvodu, že žalobce svou nemovitost prodal v průběhu soudního řízení, čímž vyjádřil svůj nezájem o jeho výsledek.

[3] V doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel poukázal na ohrožení veřejného zájmu, neboť rozsudek městského soudu, který ruší výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání, způsobil, že územní rozhodnutí pozbylo předběžné vykonatelnosti. Tím je ohrožena realizace stavby důležité pro zajištění bezpečnosti státu (mají v ní sídlit specializované bezpečnostní složky a útvary Policejního prezidia ČR zabývající se závažnou trestnou činností).

[4] Žalobce vyjádřil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud přiznává odkladný účinek pouze výjimečně, pokud by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. Půjde o situace, *„kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá“* (body 26 a 27 usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3270/2015 Sb. NSS; podtržení doplnil Nejvyšší správní soud). Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016 – 27, bod 6).

[7] Podle dřívějšího usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, lze za ojedinělé případy, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky, považovat situace jako například vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, nebo ochrana vzácné kulturní památky, jež by mohla být nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného nevratně poškozena nebo zničena apod. Újmou žalovaného proto nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, tj. např. zájmu na obecném výběru daní, na jednotném postupu správních orgánů či na procesně hladkém průběhu řízení.

[8] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku naplněny. Tvrzení stěžovatele o tom, že by se kvůli namítanému nedostatku podmínek řízení před městským

pokračování

soudem nemohl spoléhat na zákonnost jeho rozhodnutí, je obecné a nevypovídá nic o tom, v čem konkrétně má jeho újma spočívat. Ostatně otázka zákonnosti rozhodnutí, která má být posouzena v kasačním řízení, není zákonným důvodem pro přiznání odkladného účinku (opět viz usnesení rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 10 Ads 99/2014). Otázka, zda byl žalobce aktivně legitimován k podání žaloby, resp. pokračování v řízení o ní, je v této věci předmětem meritorního přezkumu. Pokud by o ni Nejvyšší správní soud opřel přiznání odkladného účinku, předjímal by tím své rozhodnutí ve věci samé.

[9] Výkon rozhodnutí městského soudu v tomto případě znamená, že odvolání, která již byla v mezidobí podle stěžovatele proti územnímu rozhodnutí podána, budou mít odkladný účinek. Stěžovatel spatřuje ohrožení veřejného zájmu v tom, že nebude možné dodržet termín dokončení stavby, která má přispívat k zajištění bezpečnosti státu. Nijak blíže však nevysvětlil, jak konkrétně bude bezpečnost státu zajištěna skrze tento komplex a přesídlení specializovaných bezpečnostních složek Policie ČR do něj v porovnání s tím, jak musí být činnost těchto složek nepochybně zajišťována i v současnosti. Argument o zajištění bezpečnosti státu tedy stěžovatel ponechal v rovině veřejného zájmu v širším slova smyslu ve smyslu výše citovaného usnesení č. j. 2 Ans 3/2006 – 49. Nejvyšší správní soud proto nepovažuje za závažný důsledek nepřiznání odkladného účinku, že bude pozdržena výstavba areálu do doby, než budou vydána rozhodnutí o výše zmíněných odvoláních, respektive rozhodnuto o této kasační stížnosti.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, Nejvyšší správní soud se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. bod [5]).

[11] Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímal své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu